

தமிழ் நாட்டில் பொதுவுடமைப் பிரச்சாரகர்கள் பெரிதும் பார்ப்பனர்களாய் இருப்பதால், நாம் அவர்களிடம் வறேன் என்ன எதிர் பார்க்க முடியும்? காங்கிரஸ் என்றாலும், பொதுவுடமை என்னாலும் இந்து மதம் என்றாலும் அல்லது வறேனெந்த பொதுநலப் பேரவைத் துக்கொண்டாலும், பார்ப்பனர்கள் செய்யும் பிரச்சாரம் எல்லாம் ஜஸ்டிஸ் கட்சியையும் சமயமரியாதைக் கட்சியையும் பற்றி விஷமப் பிரச்சாரம் செய்வதல்லாமல் அவர்களால் வறேன் என்ன செய்ய முடியும்?

பார்ப்பனர்களுக்கே நன்றாய்த் தெரியும். என்னவென்றால், வருணாசிரமத்தையும், பார்ப்பனீயத்தையும் பத்திரப்படுத்திவிட்டு எப்பிப்பட்ட பொதுவுடமையை ஏற்படுத்தி விட்டாலும், திரும்பவும் அந்த உடமைகள் வருணாசிரமப்பி பார்ப்பானிடம் தானாகவே வந்து விடும் என்றும், சாதி இரூக்கிறவரையில் எப்பிப்பட்ட பொதுவுடமைத் திட்டம் ஏற்பட்டாலும், பார்ப்பனர்களுக்கு ஒரு கடவுளையும் மாறுதலும் ஏற்படாமல் அவர்கள் வாழ்வு முன்போலவே நடப்பெறும் என்றும் துறியம் கொள்ளத் தெரியும்.

பொதுவுடமை வறேன்; பொது உரிமை வறேன். பொதுவுடமை என்பது சமயங்கு என்பதாகும்; பொது உரிமை என்பது சம அனுபவம் என்பதாகும். இந்நாட்டில், பார்ப்பனீயத்தால் சாதியால் கீழ்ப்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு சம உடமை இருந்தாலும் சம உரிமை (அனுபவம்) இல்லாதது என்பது கருடனுக்கும் தெரிந்த சங்கதியாகும். அதனாலேயே அவர்கள் உடமை கரணத்துக்கொண்டே போகிறதுடன் உடமைக்கு ஏற்ற அனுபவமும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள்.

இந்த நிலையில், தனி உரிமையை முதலில் ஒழித்துவிட்டோமானால், தனி உடமையை மாற்ற அதிகப்பாடுபடாமலே இந்த நாட்டில் பொதுவுடமை ஏற்பட வசதி உண்டாகும். உண்மையான பொதுவுடமையும் நிலைத்து நிற்கும். கறுப்பமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், சாதி காரணமாகத்தான் பலர் மனம் மக்களாய் பணக்காரர்களாய் இருக்கிறார்கள்; இருக்கவும் முடிகிறது. சாதி காரணமாகத்தான் எல்லோரும் கீழ் மக்களாய், ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள்; இருக்கவும் வேண்டியிருக்கிறது. இது, இன்றையப் பிரத்தியட்சக் காட்சியாகும்.

ஆங்கிலத்தில் "கலேட்", "கிளாஸ்" என்ற இரண்டு வார்த்தைகள் உள்ளன. அதாவது, தமிழில் சாதி வகுப்பு என்று சொல்லப்படுவனவாகும். சாதி பிறப்பினால் உள்ளது; வகுப்பு தொழில் தன்மையினால் ஏற்படுவது. தொழிலும், தன்மையும் யாருக்கும் ஏற்படலாம். சாதி நிலை, அந்தந்தச் சாதியில் பிறந்தவனுக்குத்தான் உண்டு; பிறக்காதவனுக்குக் கிடையவே கிடையாது. மலே நாட்டில் சாதி இல்லாததால், அங்கு பொதுவுடமைக்கு முதலில் வகுப்புச் சண்டை துவக்க வேண்டியதாயிற்று. இங்கு சாதி இருப்பதால், பொதுவுடமைக்கு முதலில் சாதிச் சண்டை துவக்க வேண்டியதாகும்.

பார்ப்பானும், பார்ப்பனீய உணர்ச்சியும் உள்ள மக்கள் பொதுவுடமை வேஷம் போடுவதால் சாதிச் சங்கதியை மீட்டிவிட்டு, காத காரியமான ஆனாலும் தங்களாக்கக் கேடில்லாததான வகுப்பு உணர்ச்சியைப் பற்றிப் பேசி சாதியை ஒழிக்கப்பாடுபடும் கட்சிகளோடு ஏழைகளை மோதவிடுகிறார்கள்; சாதியை ஒழிக்கச் செய்யப்படும் முயற்சியையும் அழிக்கப் பார்க்கிறார்கள்.

Written by

Saturday, 16 August 2008 17:02 -

பார்ப்பனர்களுக்கும் மற்றும் மலேசாதிக் காரர்களுக்கும் இருக்கும் உயர்வை மூதலில் ஓழித் தாக வணே டும். இதிலயே அரைப்பாகம் பொதுவாடமை ஏற்பட்டுவிடும். அதாவது, சாதியினால் அனுபவிக்கும் ஏழ்மதைத் தன்மையும், சாதியினால் சூரண டப்படுபவர்களாக இருக்கும் கொடும்மையும் நம் பெரும் பான்மை மக்களிடமிருந்து மறைந்துவிடும்.

பொது உரிமை இல்லாத நாட்டில் ஏற்படும் பொதுவாடமை, மறுபடியும் அதிக உரிமை இருக்கிறவனிடம் தான் போய்ச் சேர்ந்து கொண்டே இருக்கும் என்பது, பொதுவாடமைத் தத்துவத்திற்குப் பாலபாடம் என்பதை மக்கள் உணர வணே டும்.

திராவிட நாடு பிரிந்து - கிடதைத் து, சூரண டும் சாதி ஓழிக் கப்பட்டு, சம உரிமை எல்லோருக்கும் ஏற்படும் படியான உணர்ச்சி வந்துவிட்டால், பிறகு நாம் சூலபத்தில் எதுவும் செய்துகொள்ள முடியும். அந்தக் காரியத்திற்காகத் தான் சூயமரியாதைக் கட்சி முயலுகிறது. இந்தக் கட்சியில் இன்று மலேசாதியானுக்கோ அல்லது சாதிப் பவே - பார்ப்பனீ யப் பவே பிடித்த பெரிய மனிதர்கள் என்பவர்களுக்கோ எவ்வித அதிகப்படியான செல்வாக்கோ, ஆதிக் கமோ இல்லை என்பதையும், இக்கட்சி சாதியிலயே தொழிலாளர்களாகவும், உண்மதைத் தொழிலாளர்களாகவும் ஏழைக் கலி மக்களாகவும் உள்ள பெரும் பான்மையான மக்களுடைய கட்சி என்பதாகவும் மக்கள் உணர வணே டும்.

ஊழித் தாக வணே டும் ' 25.3.1944

<http://www.keetru.com/rebel/periyar/2.php>